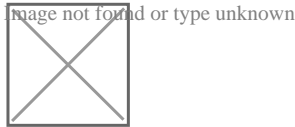

Η φόνισσα του Παπαδιαμάντη στο Μέγαρο Μουσικής

/ [Πεμπτουσία](#)

[fonisa1](#) found or type unknown

Ένα από τα σπουδαιότερα έργα της ελληνικής λογοτεχνίας, η **Φόνισσα του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη** παρουσιάζεται σε παγκόσμια πρώτη από τις **19 Νοεμβρίου** στην αίθουσα **Αλεξάνδρα Τριάντη του Μεγάρου Μουσικής Αθηνών**.

Η νέα όπερα του **Γιώργου Κουμεντάκη**, παραγγελία της **Εθνικής Λυρικής Σκηνής**, αποτελεί μια παραγωγή σε μουσική διεύθυνση **Βασίλη Χριστόπουλου** και σκηνοθεσία **Αλέξανδρου Ευκλείδη**.

Η Εθνική Λυρική Σκηνή, θέλοντας να αποδείξει τη στήριξή της στην ελληνική δημιουργία, ανέθεσε το 2011 τη σύνθεση μιας νέας όπερας στο Γιώργο Κουμεντάκη, έναν από τους σημαντικότερους Έλληνες συνθέτες με σαφές και ξεχωριστό προσωπικό στίγμα, ο οποίος με σύγχρονη μουσική γλώσσα και γόνιμο τρόπο αξιοποιεί στοιχεία της **ελληνικής δημοτικής παράδοσης**.

[fonisa2](#) found or type unknown

Η μουσική του Κουμεντάκη δεν επιχειρεί μια αναβίωση εποχής, αλλά μια «**εσωτερική αναβίωση**» του ψυχογραφήματος της ίδιας της Φραγκογιαννούς. Η σύνθεση ακολουθεί κάθε βήμα της Φόνισσας, άλλοτε εξωτερικεύει τον ψυχισμό της και άλλοτε βυθίζεται στους σκοτεινούς και ανήλιαγους, υπόγειους διαδρόμους της ψυχής της. Άλλοτε κοιτάζει τον κόσμο κατάματα και άλλοτε χάνεται στην ονειροπόληση. «Όταν πρότεινα στο Γιώργο Κουμεντάκη τη σύνθεση μιας όπερας επάνω στη **Φόνισσα του Παπαδιαμάντη**, δικό μου κίνητρο ήταν το ενδιαφέρον για τον θερμό ψυχολογικό πυρήνα της νουβέλας, η αναμέτρηση με τις συσσωρευμένες φορτίσεις του εμβληματικού αυτού έργου στη διαχρονία και η περιέργεια να το δω και να το ακούσω **μελοποιημένο** σε μια **σύγχρονη μουσική γλώσσα**» αναφέρει ο συγγραφέας του ποιητικού κειμένου, **Γιάννης Σβώλος**.

Η σκηνοθετική γραμμή της όπερας έχει δοθεί από τον **Αλέξανδρο Ευκλείδη**, η

σκηνική εγκατάσταση από τον **Πέτρο Τουλούδη**, ο οποίος μαζί με την **Ιωάννα Τσάμη** υπογράφει και τα κοστούμια και τους φωτισμούς του **Βινίτσιο Κέλι**.

Η ιστορία διαδραματίζεται στη **Σκιάθο**. Η **Χαδούλα**, μια ηλικιωμένη χήρα, έζησε μια ζωή **βασανισμένη**, ως παιδί, σύζυγος, μητέρα και γιαγιά, μαθημένη να υπηρετεί τους άλλους χωρίς αντιρρήσεις. Παρότι η ίδια υπήρξε άξια και στήριξε την οικογένειά της, τη φωνάζουν **Φραγκογιαννού**, από το όνομα του ακαμάτη άντρα της Γιάννη Φράγκου. Η πείρα τη δίδαξε ότι για ένα κορίτσι που γεννιέται και μεγαλώνει σε φτωχό περιβάλλον, όπως μεγάλωσε η ίδια, η ζωή δεν είναι μόνο πολύ δύσκολη, αλλά επιπλέον επιβαρύνει την υπόλοιπη οικογένεια. Εκείνο που της φαίνεται αβάσταχτο είναι το ζήτημα της **προίκας**, που κατά τη γνώμη της **βαραίνει** κάθε οικογένεια ήδη από τη γέννηση ενός κοριτσιού. Ένα βράδυ, καθώς ξενυχτά πάνω από την κούνια της άρρωστης νεογέννητης εγγονής της, η οποία μάλιστα έχει το ίδιο όνομα μ' εκείνη, η Χαδούλα **αναλογίζεται** τη ζωή της και τα βάσανα που πέρασε. Το μυαλό της **θολώνει** και αποφασίζει πως είναι καλύτερα να **στραγγαλίσει** το μικρό κορίτσι. Ο γιατρός γνωματεύει θάνατο από βήχα, τον οποίο θεωρεί φυσιολογικό. Αρχικά, η Φραγκογιαννού βασανίζεται από **τύψεις**, αλλά κατά βάθος πιστεύει ότι έπραξε σωστά. Μάλιστα, καταλήγει στην πεποίθηση πως η μοίρα την έχει τάξει να απαλλάξει τον κόσμο από τα μικρά κορίτσια. Έτσι, χωρίς καθόλου ενοχές πλέον, καθώς ξενοπλένει ρούχα για κάποιες εύπορες γειτόνισσες, η Χαδούλα βρίσκει την ευκαιρία να θανατώσει ακόμα δύο μικρά κορίτσια, πνίγοντάς τα στη στέρνα γύρω από την οποία παίζουν.

fonissa banner

Image not found or type unknown